

Wyłącznie prawodawstwo Wspólnot Europejskich opublikowane w drukowanej wersji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej uznawane jest za autentyczne.

DYREKTYWA 98/34/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY USTANAWIAJĄCA PROCEDURĘ UDZIELANIA INFORMACJI W ZAKRESIE NORM I PRZEPISÓW TECHNICZNYCH ORAZ ZASAD DOTYCZĄCYCH USŁUG SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO

*nieoficjalna wersja skonsolidowana
przygotowana przez służby KE*
*postanowienia dyrektywy 98/34/WE które
zostały zmienione postanowieniami dyrektywy
98/48/WE wyróżniono boldem*

Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych

(Dz.U.UE.L.98.204.37; Dz.U.UE-sp.13-20-337)

oraz

Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych

(Dz.U.UE.L.98.217.18; Dz.U.UE-sp.13-21-8)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

deklaratywna część dyrektywy 98/34/WE

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a, 213 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189b Traktatu⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę przekazywania informacji dotyczących norm i przepisów technicznych⁽⁴⁾ wprowadzono wiele zasadniczych zmian; w celu osiągnięcia jasności i zrozumiałości wspomnianej dyrektywy niezbędna jest jej konsolidacja;

(2) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez wewnętrznych granic, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału; zatem zakaz wprowadzania ograniczeń ilościowych dotyczących przepływu towarów oraz środków o skutkach równoważnych jest jedną z podstawowych zasad Wspólnoty;

(3) Wspierając sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, należy zapewnić możliwie jak największą przejrzystość w zakresie krajowych inicjatyw dotyczących wprowadzania norm i przepisów technicznych;

(4) Bariery w handlu wpływające z przepisów technicznych dotyczących produktu są dopuszczalne jedynie tam, gdzie są konieczne do spełnienia niezbędnych wymagań oraz gdy służą interesowi publicznemu, którego stanowią gwarancję;

¹ Dz.U. C 78 z 12.3.1997, str.4.

² Dz.U. C 133 z 28.4.1997, str.5.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 1997 r. (Dz.U. C 304 z 6.10.1997, str.79), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 lutego 1998 r. (Dz.U. C 110 z 8.4.1998, str.1) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 152 z 18.5.1998).
Decyzja Rady z dnia 28 maja 1998 r.

⁴ Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str.8. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/139/WE (Dz.U. L 32 z 10.2.1996, str.31).

(5) Komisja bezwzględnie musi mieć dostęp do niezbędnej informacji technicznej przed przyjęciem przepisów technicznych; zatem Państwa Członkowskie zobowiązane do ułatwienia wykonania tego zadania na mocy art.5 Traktatu powinny powiadamiać Komisję o swoich projektach w dziedzinie przepisów technicznych;

(6) Wszystkie Państwa Członkowskie muszą być powiadamiane o przepisach technicznych planowanych przez jakiekolwiek Państwo Członkowskie;

(7) Celem rynku wewnętrznego jest stworzenie środowiska prowadzącego do zwiększonej konkurencyjności przedsiębiorstw; zwiększona ilość dostarczanych informacji z jednej strony pomaga przedsiębiorstwom lepiej wykorzystać zalety samego rynku; należy zatem umożliwić podmiotom gospodarczym ocenę wpływu krajowych przepisów technicznych planowanych przez inne Państwo Członkowskie, podając do publicznej wiadomości tytuły projektów przepisów, o których powiadomiono, oraz poprzez przepisy dotyczące poufności takich projektów;

(8) Dla zapewnienia bezpieczeństwa prawnego Państwa Członkowskie powinny podać do wiadomości publicznej, że krajowe przepisy techniczne zostały przyjęte zgodnie z formalnościami określonymi w niniejszej dyrektywie;

(9) Jeżeli chodzi o przepisy techniczne dotyczące produktów, środki mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania lub stałego rozwoju rynku wymagają większej przejrzystości krajowych inicjatyw legislacyjnych oraz poszerzenia kryteriów i warunków służących do oceny potencjalnego wpływu proponowanych przepisów na rynek;

(10) Konieczna jest ocena wszystkich wymagań dotyczących produktu oraz uwzględnienie rozwoju przepisów dotyczących produktów w krajowej praktyce;

(11) Wymagania inne niż specyfikacje techniczne, dotyczące cyklu życia produktu po wprowadzeniu go na rynek mogą negatywnie wpłynąć na swobodny przepływ tego produktu lub stworzyć przeszkody w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

(12) Konieczne jest *de facto* wyjaśnienie pojęcia przepisów technicznych; w szczególności przepisów, na podstawie których organy władzy odnoszą się do specyfikacji technicznych lub innych wymagań lub zachęcają do ich przestrzegania, oraz przepisów dotyczących produktów, z którymi związane są organy władzy publicznej, w interesie publicznym nakładają na taki wymóg lub specyfikację mocniej wiążącą wartość niż miałyby one wyjściowo na mocy ich pochodzenia;

(13) Komisja i Państwa Członkowskie muszą mieć wystarczająco długi czas, aby zaproponować poprawki do projektowanych środków, aby usunąć lub zmniejszyć wszelkie bariery, które mogłyby powstać w stosunku do swobodnego przepływu towarów;

(14) Dane Państwo Członkowskie musi uwzględnić te poprawki przy tworzeniu ostatecznego tekstu projektowanych środków;

(15) Cechą wewnętrznego rynku jest, że tam, gdzie Państwa Członkowskie nie mogą wdrożyć zasady wzajemnego uznawania, Komisja przyjmuje lub występuje z wnioskiem o przyjęcie wiążących wspólnotowych aktów prawnych; został wprowadzony specjalny tymczasowy okres stosowania zasady *standstill*, aby zapobiec sytuacji, gdy wprowadzenie krajowych środków wpłynie negatywnie na przyjęcie wiążących wspólnotowych aktów prawnych przez Radę lub Komisję w tej samej dziedzinie;

(16) Dane Państwo Członkowskie jest zobowiązane, na mocy ogólnych zobowiązań określonych w art. 5 Traktatu, odroczyć wdrożenie planowanych środków na okres wystarczający do przeprowadzenia wspólnej analizy poprawek lub do przygotowania projektu wiążącego aktu prawnego przez Radę lub do przyjęcia wiążącego aktu prawnego przez Komisję; terminy określone w porozumieniu przedstawicieli rządów Państw Członkowskich na posiedzeniu Rady dnia 28 maja 1969 r., wprowadzającym zasadę *standstill* oraz obowiązek powiadamiania Komisji⁵, ze zmianami wprowadzonymi przez porozumienie z dnia 5 marca 1973 r.⁶, okazały się niewystarczające w niektórych przypadkach i powinny być odpowiednio przedłużone;

⁵ Dz.U. C 76 z 17.6.1969, str. 9

⁶ Dz.U. C 9 z 15.3.1973, str. 3.

(17) Procedura dotycząca zasady *standstill* oraz obowiązku powiadamiania Komisji, zawarta w wyżej określonym porozumieniu z dnia 28 maja 1969 r., nadal stosuje się do produktów, z uwzględnieniem tych procedur, które nie są objęte niniejszą dyrektywą;

(18) Mając na względzie ułatwienie przyjmowania wspólnotowych środków przez Radę, Państwa Członkowskie powinny powstrzymać się przed przyjmowaniem przepisów technicznych po przyjęciu przez Radę wspólnego stanowiska w sprawie projektu Komisji dotyczącego danego sektora;

(19) W praktyce krajowe normy techniczne mogą mieć taki sam wpływ na swobodny przepływ towarów jak przepisy techniczne.

(20) Zatem wydaje się konieczne powiadamianie Komisji o projektach norm technicznych na podobnych warunkach jak te, które odnoszą się do przepisów technicznych; na mocy art. 213 Traktatu Komisja może, w terminie i na warunkach ustalonych przez Radę zgodnie z postanowieniami Traktatu, zbierać informacje i przeprowadzać kontrole konieczne do wykonania powierzonych jej zadań;

(21) Państwa Członkowskie oraz instytucje normalizacyjne muszą także być informowane o projektach norm opracowywanych w instytucjach normalizacyjnych innych Państw Członkowskich;

(22) Systematyczne informowanie konieczne jest jedynie w przypadku nowych kwestii normalizacyjnych, a także o ile traktowanie tych spraw na poziomie krajowym wpłynie na powstanie różnic w krajowych normach, które mogłyby w wyniku zakłócić funkcjonowanie rynku; każde następne informowanie lub powiadamianie związane z postępowaniem krajowych działań musi zależeć od zainteresowania takimi działaniami tych, którzy z tymi nowymi kwestiami już się zaznajomili;

(23) Jednakże Komisja jest uprawniona do żądania przekazania komunikatu o całości lub części krajowego programu standaryzacji tak, aby mogła przeanalizować rozwój działalności normalizacyjnej w poszczególnych sektorach gospodarki;

(24) Europejski system normalizacyjny musi być zorganizowany przez zaangażowane strony oraz dla nich, na zasadach spójności,

przejrzystości, otwartości, porozumienia, niezależności szczególnych interesów, skuteczności oraz podejmowania decyzji z pomocą krajowych przedstawicieli.

(25) Działalność normalizacyjna we Wspólnocie musi opierać się na podstawowych prawach krajowych instytucji normalizacyjnych, takich jak: możliwość uzyskania projektu norm, bycie informowanym o działaniach podjętych w wyniku sformułowanych uwag, związanie z krajową działalnością normalizacyjną oraz wymaganie przygotowania norm europejskich w miejsce krajowych; kontrola nad tym, aby krajowe organizacje normalizacyjne przestrzegały swoich praw, należy do Państw Członkowskich, które w tym celu mogą podjąć stosowne środki;

(26) Przepisy dotyczące porozumień dotyczących zasady *standstill* mające zastosowanie do krajowych organów normalizacyjnych podczas przygotowania europejskiej normy muszą zostać uzgodnione z odpowiednimi przepisami przyjętymi przez organy normalizacyjne w ramach europejskich organizacji normalizacyjnych;

(27) Konieczne jest powołanie Stałego Komitetu, którego członkowie będą powoływani przez Państwa Członkowskie i który miałby za zadanie wspieranie Komisji w analizowaniu projektów norm krajowych oraz wspieranie jej wysiłków zmierzających do zmniejszenia jakichkolwiek skutków ubocznych, jakie te normy mogłyby wyrzeć na swobodny przepływ towarów;

(28) Stały Komitet powinien konsultować projekty norm określonych w niniejszej dyrektywie;

(29) Niniejsza dyrektywa nie może zmieniać zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji dyrektyw określonych w załączniku III część B;

deklaratywna część dyrektywy 98/48/WE

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a i 213,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽⁷⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁸⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽⁹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu wsparcia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego należy zapewnić jak największą przejrzystość w odniesieniu do przyszłych krajowych zasad i regulacji dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, poprzez zmianę dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁰⁾;

(2) Szeroka różnorodność usług, w rozumieniu art. 59 i 60 Traktatu, skorzysta z możliwości zapewnianych przez społeczeństwo informacyjne, świadczonych na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług;

(3) Obszar bez granic wewnętrznych, zawierający rynek wewnętrzny, pozwala dostawcom takich usług rozwijać działalność transgraniczną, zmierzającą do zwiększenia ich konkurencyjności i stwarza w ten sposób obywatelom nowe możliwości przekazywania i pozyskiwania informacji niezależnie od granic, a konsumentom dostarcza nowych form dostępu do towarów i usług;

(4) Rozszerzenie zakresu stosowania dyrektywy 98/34/WE nie powinno stanowić przeszkody dla Państw Członkowskich w uwzględnianiu różnego rodzaju implikacji społecznych i kulturalnych związanych z nadejściem społeczeństwa informacyjnego; w szczególności stosowanie zasad proceduralnych, ustanowionych w niniejszej dyrektywie w zakresie usług społeczeństwa informacyjnego, nie powinno naruszać

środków polityki kulturalnej, w szczególności w dziedzinie audiowizualnej, które Państwa Członkowskie mogłyby przyjąć, zgodnie z prawem wspólnotowym, uwzględniając swoje różnicowanie językowe, specyfikę krajów i regionów oraz swoje dziedzictwo kulturowe; rozwój społeczeństwa informacyjnego powinien w każdym wypadku zapewnić obywatelom europejskim właściwy dostęp do dziedzictwa kultury europejskiej dostępnego w formie cyfrowej;

(5) Zadaniem dyrektywy 98/34/WE nie jest stosowanie się do krajowych zasad dotyczących podstawowych praw, takich jak przepisy konstytucyjne dotyczące wolności słowa, w szczególności wolności prasy; jej przeznaczeniem nie jest również stosowanie się do prawa karnego; ponadto nie ma ona zastosowania do umów prawa prywatnego zawieranych między instytucjami kredytowymi, w szczególności do umów w sprawie realizacji płatności między instytucjami kredytowymi;

(6) Rada Europejska podkreśliła potrzebę stworzenia na szczeblu Wspólnoty jasnych i stabilnych ram prawnych, sprzyjających rozwojowi społeczeństwa informacyjnego; prawo wspólnotowe oraz, w szczególności, zasady rynku wewnętrznego, łącznie z zasadami zawartymi w Traktacie i w prawie wtórnym, stanowią już podstawowe ramy prawne dla rozwoju tych usług;

(7) Powinna istnieć możliwość dostosowania istniejących krajowych zasad i regulacji, mających zastosowanie do obecnie istniejących form usług, w celu uwzględnienia nowych usług społeczeństwa informacyjnego, zmierzających do zapewnienia lepszej ochrony ogólnych interesów lub, z drugiej strony, do uproszczenia takich zasad i regulacji, w przypadku gdy ich stosowanie okazałoby się nieproporcjonalne w stosunku do zadań, realizacji których służą;

(8) Bez koordynacji na szczeblu Wspólnoty tego rodzaju działalność ustawodawcza, przewidywana na szczeblu krajowym, mogłaby stworzyć ograniczenia w swobodnym przepływie usług i w swobodzie przedsiębiorczości, prowadząc z kolei do ponownego rozdrobnienia rynku wewnętrznego, nadmiernej regulacji i braku jej spójności;

⁷ Dz.U. C 307 z 16.10.1996, str.11 i Dz.U. C 65 z 28.2.1998, str.12.

⁸ Dz.U. C 158 z 26.5.1997, str.1.

⁹ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 maja 1997 r. (Dz.U. C 167 z 2.6.1997, str.238), wspólne stanowisko Rady z dnia 26 stycznia 1998 r. (Dz.U. C 62 z 26.2.1998, str.48) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 maja 1998 r. (Dz.U. C 167 z 1.6.1998). Decyzja Rady z dnia 29 czerwca 1998 r.

¹⁰ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str.37.

(9) W celu zapewnienia faktycznej i skutecznej ochrony zadań związanych z interesem ogólnym w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego, konieczne jest podejście skoordynowane na szczeblu Wspólnoty w przypadku gdy rozpatrywane są kwestie dotyczące działalności o znaczeniu ponadnarodowym, takich jak odnoszące się do nowych usług;

(10) W przypadku usług telekomunikacyjnych istnieje już harmonizacja na poziomie wspólnotowym lub, w niektórych przypadkach, uzgodnienia dotyczące wzajemnego uznawania oraz istniejące ustawodawstwo wspólnotowe przewidują dostosowania uwzględniające rozwój technologiczny i świadczenie nowych usług, w wyniku czego, większość wykonawczych przepisów krajowych dotyczących usług telekomunikacyjnych nie będzie na mocy niniejszej dyrektywy przedmiotem powiadomienia, gdyż będą uznane za podlegające wyłączeniom określonym w art. 10 ust. 1 lub w art. 1 pkt 5 dyrektywy 98/34/WE; jednakże niektóre przepisy krajowe, szczególnie dotyczące kwestii nie podlegających ustawodawstwu wspólnotowemu, mogą mieć wpływ na swobodny przepływ usług społeczeństwa informacyjnego i w tym zakresie muszą być przedmiotem powiadomienia;

(11) W innych mało dotąd znanych dziedzinach społeczeństwa informacyjnego przedwcześnie byłaby jednak koordynacja krajowych zasad i regulacji za pomocą szerokiej lub całkowitej harmonizacji prawa materialnego na poziomie wspólnotowym, zakładając, że formy, jakie przybiorą nowe usługi i ich charakter nie są w wystarczającym stopniu znane oraz, że nie są jeszcze prowadzone na szczeblu krajowym szczególne działania regulacyjne w tej dziedzinie, a także, że potrzeba i zakres takiej harmonizacji w świetle rynku wewnętrznego nie mogą zostać określone na tym etapie;

(12) Istnieje w związku z tym potrzeba ochrony prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapobieżenia zagrożeniom ponownego rozdrobnienia, przez wprowadzenie procedury udzielania informacji, przez prowadzenie konsultacji i współpracę administracyjną w odniesieniu do nowych projektów zasad i regulacji; taka

procedura przyczyni się między innymi do zapewnienia skutecznego stosowania Traktatu, w szczególności jego art. 52 i 59 oraz, w przypadku gdy jest to konieczne, do ujawnienia potrzeby zapewnienia ochrony interesów ogólnych na poziomie wspólnotowym; ponadto lepsze stosowanie Traktatu, możliwe dzięki tego rodzaju procedurze udzielania informacji, spowoduje ograniczenie potrzeby zasad wspólnotowych do tego co jest bezwzględnie konieczne i proporcjonalne w świetle rynku wewnętrznego oraz ochrony zadań związanych z interesem ogólnym; wreszcie, procedura taka pozwoli na bardziej efektywne wykorzystanie przez przedsiębiorstwa udogodnień rynku wewnętrznego;

(13) Dyrektywa 98/34/WE dotyczy realizacji tych samych celów i gdy skuteczna jest niniejsza procedura; będąc najodpowiedniejszą do osiągnięcia tych celów; doświadczenie uzyskane w trakcie wprowadzania w życie tej dyrektywy i przewidzianych w niej procedur może być stosowane do projektów zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego; procedura, którą ustanawia jest obecnie dobrze ugruntowana w administracji krajowej;

(14) Ponadto, zgodnie z art. 7a Traktatu, rynek wewnętrzny zawiera przestrzeń bez granic wewnętrznych, w której zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, dyrektywa 98/34/WE przewiduje jedynie procedurę współpracy administracyjnej a nie jakiegokolwiek harmonizacji przepisów materialnych;

(15) W związku z tym zmiana dyrektywy 98/34/WE, zmierzająca do stosowania jej w odniesieniu do projektów zasad i regulacji dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, stanowi najbardziej odpowiednie podejście, ze względu na ramy prawne wymienionych usług, zmierzające do skutecznego sprostania potrzebie przejrzystości rynku wewnętrznego;

(16) Należy zapewnić powiadomienie, zwłaszcza w przypadku zasad, które mogą zostać opracowane w przyszłości; usługi świadczone na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy (usługi społeczeństwa informacyjnego), ze względu na swoją różnorodność i przyszły rozwój, mogą wymagać i mogą doprowadzić do powstania

największej liczby nowych zasad i regulacji; zgodnie z tym należy przyjąć przepis w sprawie powiadamiania o projektach zasad i regulacji dotyczących tych usług;

(17) Należy dokonać powiadomienia o przepisach szczególnych w zakresie podejmowania i wykonywania działalności usługowej, która może być świadczona w wyżej określony sposób, nawet w przypadku, gdy są włączone do zasad i regulacji w celu bardziej ogólnym; jednakże przepisy ogólne niezawierające żadnych przepisów przyjętych specjalnie w stosunku do takich usług, nie muszą być przedmiotem powiadomienia;

(18) Wyrażenie "przepisy w zakresie podejmowania i wykonywania działalności usługowej" oznacza zasady ustanawiające usługi społeczeństwa informacyjnego, takie jak przepisy dotyczące dostawców usług, usług i odbiorców usług oraz działalności gospodarczej, która może być prowadzona drogą elektroniczną, na odległość i na indywidualne żądanie odbiorcy usług; przepisy dotyczące ustanawiania dostawców usług, w szczególności dotyczące uzgodnień w sprawie pozwoleń lub licencji, są odpowiednio objęte; przepisy szczególnie odnoszące się do usług społeczeństwa informacyjnego muszą być uważane za taką zasadę nawet gdy jest częścią bardziej ogólnych przepisów; z drugiej strony środki bezpośrednio i indywidualnie odnoszące się do niektórych szczególnych odbiorców (takie jak na przykład licencje telekomunikacyjne) nie zostaną objęte;

(19) Zgodnie z art. 60 Traktatu poddanym wykładni w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, przez "usługi" rozumieć należy usługi świadczone normalnie za wynagrodzeniem; charakterystyka ta nie istnieje w przypadku działań podejmowanych z wyłączeniem względów ekonomicznych przez państwo w ramach jego obowiązków, w szczególności w dziedzinach: społecznej, kulturalnej, edukacyjnej i sądowej; przepisy prawa krajowego dotyczące tego rodzaju działalności nie są objęte definicją określoną w art. 60 Traktatu i nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy;

(20) Niniejsza dyrektywa nie narusza zakresu dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia

3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej⁽¹¹⁾, zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹²⁾ lub jakichkolwiek przyszłych zmian;

(21) W żadnym wypadku niniejsza dyrektywa nie obejmuje projektów przepisów prawa krajowego, mających na celu transpozycję treści obowiązujących dyrektyw wspólnotowych, lub dyrektyw oczekujących na przyjęcie, w zakresie, w którym już podlegają szczegółowej analizie; niniejsza dyrektywa nie obejmuje ani krajowych zasad i regulacji transponujących dyrektywę 89/552/EWG, ostatnio zmienioną dyrektywą 97/36/WE lub jakichkolwiek przyszłych zmian, ani krajowych zasad i regulacji transponujących lub przyjętych później w kontekście dyrektywy 97/13/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych⁽¹³⁾;

(22) Należy ponadto określić wyjątkowe przypadki, w których krajowe zasady i regulacje dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego będą mogły być przyjmowane niezwłocznie, dotyczy to wyłącznie przyczyn związanych z poważnymi i nie dającymi się przewidzieć okolicznościami, o których nie posiadano wcześniej wiedzy i które nie zaistniały na skutek działania władz danego Państwa Członkowskiego, tak aby nie podważać celowości wcześniejszych konsultacji i współpracy administracyjnej właściwych dla niniejszej dyrektywy;

(23) Właściwe jest aby Państwo Członkowskie odroczyło o dwanaście miesięcy – lub o osiemnaście miesięcy w przypadku wspólnego stanowiska Rady – przyjęcie projektu przepisów dotyczących usług, wyłącznie w przypadku gdy projekt dotyczy kwestii uwzględnionej w projekcie dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji, który został już przedłożony Radzie przez Komisję; obowiązek ten może zostać nałożony przez Komisję na

¹¹ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str.23.

¹² Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str.1.

¹³ Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str.15.

dane Państwo Członkowskie jedynie w przypadku gdy w projekcie przepisów krajowych znajdują się przepisy, które nie są przedmiotowo zgodne z treścią przedstawionego przez Komisję projektu;

(24) Definicja ram dla udzielania informacji i przeprowadzania konsultacji na poziomie wspólnotowym, tak jak zostało to określone w niniejszej dyrektywie, stanowi warunek wstępny spójnego i skutecznego udziału Wspólnoty w rozpatrywaniu problemów ustawodawczych związanych z usługami społeczeństwa informacyjnego w kontekście międzynarodowym;

(25) Właściwe jest aby w ramach funkcjonowania dyrektywy 98/34/WE, Komitet określony w art. 5 zbierał się w szczególności w celu zbadania problemów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego;

(26) Z tego samego względu należy przypomnieć, że w przypadku gdy wymaga się aby projekt przepisu krajowego był zgłaszany na mocy innego aktu wspólnotowego, dane Państwo Członkowskie może dokonać jednorazowego powiadomienia na mocy tego drugiego aktu, wskazując, że powiadomienie to stanowi również powiadomienie do celów niniejszej dyrektywy;

(27) Komisja będzie systematycznie analizować rozwój rynku nowych usług w dziedzinie społeczeństwa informacyjnego, przede wszystkim w ramach zgodności między telekomunikacją, technologią informatyczną i mediami oraz, w przypadku gdy okaże się to konieczne, wystąpi z inicjatywą mającą na celu natychmiastowe dostosowanie przepisów w celu wsparcia europejskiego rozwoju nowych usług,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

część zasadnicza dyrektyw 98/34/WE oraz 98/48/WE

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się poniższe terminy:

- 1) "produkt" oznacza każdy wyprodukowany przemysłowo produkt lub każdy produkt rolniczy, włącznie z produktami rybnymi;
- 2) "usługa", każda usługa społeczeństwa informacyjnego, to znaczy każda usługa normalnie świadczona za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.

Do celów niniejszej definicji:

- "na odległość": oznacza usługę świadczoną bez równoczesnej obecności stron,
- "drogą elektroniczną": oznacza, iż usługa jest przesyłana pierwotnie i otrzymywana w miejscu przeznaczenia za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, i która jest całkowicie przesyłana, kierowana i otrzymywana za pomocą kabla, odbiornika radiowego, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych,
- "na indywidualne żądanie odbiorcy usług": oznacza, że usługa świadczona jest poprzez przesyłanie danych na indywidualne żądanie.

Orientacyjny wykaz usług nieobjętych niniejszą definicją został określony w załączniku V.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- usług radiowej emisji dźwięku,
- usług telewizyjnych, określonych w art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG⁽¹⁴⁾;

- 3) "specyfikacja techniczna" oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane cechy produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w

¹⁴ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str.23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/36/WE (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str.1).

zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności.

Termin "specyfikacja techniczna" obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowanego w stosunku do produktów rolniczych, zgodnie z art. 38 ust. 1 Traktatu, produktów przeznaczonych do spożycia przez człowieka oraz zwierzęta, oraz produktów leczniczych określonych w art. 1 dyrektywy 65/65/EWG⁽¹⁵⁾, jak również metody produkcji oraz przetwarzania odnoszące się do innych produktów, gdzie mają one wpływ na ich charakterystykę;

- 4) "inne wymagania": oznaczają wymagania inne niż specyfikacje techniczne, nałożone na produkt w celu ochrony, w szczególności konsumentów i środowiska, które wpływają na jego cykl życiowy po wprowadzeniu go na rynek, takie jak warunki użytkowania, powtórne przetwarzanie, ponowne zastosowanie lub składowanie, gdzie takie warunki mogą mieć istotny wpływ na skład lub rodzaj produktu lub jego obrót;
- 5) "zasada dotycząca usług": wymóg o charakterze ogólnym odnoszący się do podejmowania i wykonywania działalności usługowych, w znaczeniu pkt 2, w szczególności przepisy dotyczące dostawcy usług, usług i odbiorców usług, za wyjątkiem zasad, które szczególnie odnoszą się do usług określonych w tym punkcie.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych ustawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, określonych dyrektywą 90/387/EWG⁽¹⁶⁾.

¹⁵ Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. o zbliżeniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących produktów leczniczych (Dz.U. 22 z 9.2.1965, str. 369/65), dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/39/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 22).

¹⁶ Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/51/WE (Dz.U. nr L 295 z 29.10.1997, str. 23).

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych ustawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie usług finansowych, których niewyczerpujący wykaz został zawarty w załączniku VI do niniejszej dyrektywy.

Za wyjątkiem art. 8 ust. 3, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad ustanowionych przez lub dla rynków regulowanych w rozumieniu dyrektywy 93/22/EWG bądź przez lub dla innych rynków lub organów realizujących operacje rozrachunkowe lub funkcje rozliczeniowe dla tych rynków.

Do celów niniejszej definicji:

- zasada traktowana jest jako szczególnie przeznaczona dla usług społeczeństwa informacyjnego, biorąc pod uwagę jej uzasadnienie i część operacyjną, celem szczególnym i celem jej wszystkich lub pojedynczych przepisów jest regulacja tych usług w sposób precyzyjny i ujęty celowo,
 - zasada nie jest traktowana jako szczególnie przeznaczona dla usług społeczeństwa informacyjnego, jeżeli odnosi się do tych usług w sposób dorozumiany lub marginalny.
- 6) "norma" oznacza specyfikację techniczną zatwierdzoną przez uprawniony organ normalizacyjny do ciągłego wielokrotnego zastosowania, z którą zgodność nie jest obowiązkowa, a która jest jedną z poniższych kategorii:
- norma międzynarodowa: norma przyjęta przez międzynarodową organizację normalizacyjną i powszechnie dostępna,
 - norma europejska: norma przyjęta przez europejską organizację normalizacyjną i powszechnie dostępna,
 - norma krajowa: norma przyjęta przez krajową organizację normalizacyjną i powszechnie dostępna;
- 7) "program norm" oznacza program prac uprawnionego organu normalizacyjnego, zawierający kwestie, do których odnośnie są przeprowadzane prace normalizacyjne;

- 8) "projekt normy" oznacza dokument zawierający tekst specyfikacji technicznej dotyczącej danej kwestii, który ma zostać przyjęty zgodnie z krajową procedurą normalizacyjną, w formie, jaką otrzymał po pracach przygotowawczych i w jakiej został udostępniony w celu uzyskania uwag lub analizy;
- 9) "europejski organ normalizacyjny" oznacza organ określony w załączniku I;
- 10) "krajowy organ normalizacyjny" oznacza organ określony w załączniku II;
- 11) "przepisy techniczne", **specyfikacje techniczne i inne wymagania bądź zasady dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, de jure lub de facto, w przypadku wprowadzenia do obrotu, świadczenia usługi, ustanowienia operatora usług lub stosowania w Państwie Członkowskim lub na przeważającej jego części jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne Państw Członkowskich, z wyjątkiem określonych w art. 10, zakazujących produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu i stosowania produktu lub zakazujących świadczenia bądź korzystania z usługi lub ustanawiania dostawy usług.**

Przepisy techniczne obejmują *de facto*:

- przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne Państwa Członkowskiego, które odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź innych wymagań **lub zasad dotyczących usług**, bądź też do kodeksów zawodowych lub kodeksów postępowania, które z kolei odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź do innych wymogów **lub zasad dotyczących usług**, zgodność z którymi pociąga za sobą domniemanie zgodności z zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne,
- dobrowolne porozumienia, w których władze publiczne są stroną

umawiającą się, a które przewidują, w interesie ogólnym, zgodność ze specyfikacjami technicznymi lub innymi wymogami **albo zasadami dotyczącymi usług**, z wyjątkiem specyfikacji odnoszących się do przetargów przy zamówieniach publicznych,

- specyfikacje techniczne lub inne wymogi **bądź zasady dotyczące usług**, które powiązane są ze środkami fiskalnymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez wspomaganie przestrzegania takich specyfikacji technicznych lub innych wymogów **bądź zasad** dotyczących usług; specyfikacje techniczne lub inne wymogi **bądź zasady dotyczące usług** powiązanych z systemami zabezpieczenia społecznego nie są objęte tym znaczeniem.

Obejmuje to przepisy techniczne nałożone przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie oraz znajdujące się w wykazie sporządzonym przez Komisję **przed dniem 5 sierpnia 1999 r.**¹⁷ w ramach Komitetu określonego w art. 5.

Taka sama procedura stosowana jest przy wprowadzaniu zmian do tego wykazu.

- 12) "projekt przepisu technicznego", tekst specyfikacji technicznej lub innego wymogu **bądź zasady dotyczącej usług**, włącznie z przepisami administracyjnymi mającymi na celu ich wdrożenie lub też właśnie wdrożonymi jako przepisy techniczne, tekst będący na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany.

Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do tych środków, które Państwa Członkowskie uznają za niezbędne, na mocy Traktatu, dla ochrony osób, a w szczególności pracowników, podczas stosowania produktów, pod warunkiem że środki pozostają bez wpływu na produkt.

Artykuł 2

1. Komisja i organy normalizacyjne, określone w załącznikach I i II, są informowane o nowych

¹⁷ w dyrektywie 98/34/WE było: "przed dniem 1 lipca 1995 r.".

kwestiach, do których odnośnie krajowe organy, określone w załączniku II, zdecydowały, przez włączenie ich do ich programów norm, o przygotowaniu normy lub jej zmianie, chyba że jest identyczną i równoważną transpozycją międzynarodowej lub europejskiej normy.

2. Informacja, określona w ust. 1, zawiera wskazanie, w szczególności, czy dana norma:

- stanowi nierównoważną transpozycję międzynarodowej normy,
- stanowi nową normę krajową,
- wprowadza zmianę w normie krajowej.

Po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 5, Komisja opracowuje zasady rządzące skonsolidowanym przedstawianiem takiej informacji oraz plan i kryteria rządzące przedstawianiem tej informacji w celu ułatwienia jej oceny.

3. Komisja może zwrócić się z prośbą o przekazanie jej części lub całych programów norm.

Komisja udostępnia tę informację Państwom Członkowskim w takiej postaci, która pozwala na dokonanie oceny i porównanie różnych programów.

4. Gdzie stosowne, Komisja wprowadza zmiany w załączniku II na podstawie informacji przekazanej jej przez Państwa Członkowskie.

5. Rada decyduje na podstawie wniosku Komisji odnośnie do wszelkich zmian w załączniku I.

Artykuł 3

Na wniosek organów normalizacyjnych, określonych w załącznikach I i II, oraz Komisji są im przekazywane wszelkie projekty norm; są one informowane przez dany organ o podejmowanych działaniach w zakresie uwag do tekstów projektów.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, aby zapewnić, że ich organy normalizacyjne:

- przekazują informację zgodnie z art. 2 i 3,
- publikują projekty norm w taki sposób, że możliwe jest uzyskanie uwag także od stron działających w pozostałych Państwach Członkowskich,
- udzielają innym organom, określonym w załączniku II, prawa do biernego lub czynnego udziału w planowanych działaniach (przez oddelegowanie obserwatora),
- nie sprzeciwiają się, aby kwestia podlegająca normalizacji w ich programie pracy była rozważana na poziomie europejskim, zgodnie z zasadami ustalonymi przez europejskie organy normalizacyjne i nie podejmują żadnych działań, które mogłyby wpłynąć na decyzje w tym zakresie.

2. Państwa Członkowskie powstrzymują się od uznania każdego aktu, jego zatwierdzenia lub stosowania przez odniesienie do normy krajowej przyjętej z naruszeniem art. 2 i 3 oraz ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Powołuje się Stały Komitet, złożony z przedstawicieli mianowanych przez Państwa Członkowskie, którzy mogą wzywać na pomoc ekspertów oraz doradców; przewodniczący jest przedstawicielem Komisji.

Komitet sporządza własny regulamin.

Artykuł 6

1. Komitet spotyka się przynajmniej dwa razy do roku z przedstawicielami organów normalizacyjnych, określonych w załącznikach I i II.

Komitet zbiera się w specjalnym składzie w celu zbadania problemów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

2. Komisja przedkłada Komitetowi sprawozdanie z wdrożenia i stosowania procedur ustanowionych w niniejszej dyrektywie i przedstawia

projekty zmierzające do zniesienia istniejących i przewidywanych barier w handlu.

3. Komitet przedstawia swoją opinię odnośnie do komunikatów i projektów, określonych w ust. 2, i w związku z tym może w szczególności zaproponować, aby Komisja:

- zażądała od europejskich instytucji normalizacyjnych sporządzenia europejskiej normy w określonym terminie,
- zapewniła, gdzie stosowne, aby uniknąć ryzyka barier w handlu, że początkowo zainteresowane Państwa Członkowskie zdecydują same o stosownych środkach,
- podjęła wszelkie stosowne środki,
- określiła obszary, w których konieczna wydaje się harmonizacja,

i, jeżeli pojawi się taka konieczność, przeprowadziła stosowną harmonizację w danym sektorze.

4. Komisja musi się konsultować z Komitetem:

- a) przed wprowadzeniem zmian w wykazach znajdujących się w załącznikach I i II (art.2 ust.1);
- b) podczas sporządzania reguł skonsolidowanego przedstawiania informacji oraz planu i kryteriów prezentacji programów norm (art. 2 ust. 2);
- c) przy podejmowaniu decyzji odnośnie do wyboru aktualnego systemu wymiany informacji, ustanowionego w drodze niniejszej dyrektywy oraz przy wszelkich jej zmianach;
- d) podczas sprawdzania działania systemu ustanowionego w drodze niniejszej dyrektywy;
- e) na żądania skierowane do instytucji normalizacyjnych, określonych w ust. 3 tiret pierwsze.

5. Komisja może konsultować z Komitetem każdy wstępny projekt przepisów technicznych, który został do niej przekazany.

6. Na wniosek przewodniczącego Komitetu lub Państwa Członkowskiego wszelkie zagadnienia dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy mogą zostać skierowane do Komitetu.

7. Obrady Komitetu oraz informacje, które zostają mu przedłożone, są tajne.

Jednakże Komitet i władze krajowe, pod warunkiem że podjęte są konieczne środki ostrożności, mogą konsultować się w celu uzyskania opinii eksperckiej z osobą fizyczną lub prawną, włącznie z osobami z sektora prywatnego.

8. W odniesieniu do zasad dotyczących usług, Komisja i Komitet mogą zasięgać opinii osób fizycznych lub prawnych, z branży przemysłowej lub środowiska akademickiego oraz, gdy jest to możliwe, reprezentatywnych organów zdolnych do wydawania ekspertyzy w sprawie celów socjalnych i społecznych oraz skutków każdego projektu przepisu dotyczącego usług, oraz uwzględniać ich opinię w przypadku gdy się o to do nich zwrócono.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki, aby zapewnić, że podczas przygotowania normy europejskiej, określonej w art. 6 ust. 3 *tiret* pierwsze, lub po jej przyjęciu ich organy normalizacyjne nie podejmą żadnych działań, które mogłyby mieć negatywny wpływ na zamierzoną harmonizację oraz, w szczególności, nie opublikują w danym zakresie nowej lub znowelizowanej normy krajowej, która nie jest w pełni spójna z istniejącą normą europejską.

2. Ustęp 1 nie stosuje się do prac instytucji normalizacyjnych, prowadzonych na zlecenie władz publicznych, nad sporządzeniem specyfikacji technicznych lub normy dla poszczególnych produktów w celu przyjęcia uregulowań technicznych dla tych produktów.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszystkie wnioski podobne do tych, określonych w poprzednim akapicie, w formie projektu przepisu technicznego, zgodnie z art. 8 ust. 1 oraz przedstawiają uzasadnienie ich przyjęcia.

Artykuł 8

1. Z zastrzeżeniem art. 10 Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy. Przekazują Komisji także podstawę prawną konieczną do przyjęcia uregulowań technicznych, jeżeli nie zostały one wyraźnie ujęte w projekcie.

Gdzie stosowne oraz jeżeli nie został on przesłany z uprzedzeniem, Państwa Członkowskie jednocześnie przekazują tekst podstawowych przepisów prawnych lub innych regulacji, których zasadniczo i bezpośrednio dotyczą normy, jeżeli znajomość takiego tekstu jest niezbędna do prawidłowej oceny implikacji, jakie niesie ze sobą projekt przepisów technicznych.

Państwa Członkowskie przekazują projekt ponownie i na powyższych warunkach, jeżeli dokonają w tekście jakichś zmian, które w istotny sposób wpływają na zakres jego zastosowania, skracają wyjściowo przewidziany harmonogram wdrożenia, dodają więcej specyfikacji lub wymagań lub zaostrzają wspomniane wymagania.

W przypadku gdy projekt stara się ograniczyć obrót lub stosowanie substancji chemicznej, preparatu lub produktu w interesie zdrowia publicznego, ochrony konsumenta lub środowiska, Państwa Członkowskie przekazują streszczenie lub odniesienia wszelkich ważnych danych odnoszących się do substancji, preparatu lub produktu oraz do znanych i dostępnych środków zastępczych, gdzie taka informacja może być dostępna, i przekazuje informację o przewidywanych skutkach na zdrowie publiczne, ochronę konsumenta i środowisko, wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z zasadami ogólnymi dotyczącymi oceny ryzyka substancji chemicznych, określonymi w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 793/93⁽¹⁸⁾ w przypadku istniejących

substancji, oraz w art. 3 ust. 2 dyrektywy 67/548/EWG⁽¹⁹⁾ w przypadku nowych substancji.

Komisja niezwłocznie informuje pozostałe Państwa Członkowskie o projekcie i wszelkich dokumentach, które zostały jej przekazane; może także przekazać ten projekt w celu uzyskania opinii do Komitetu, określonego w art. 5, oraz, gdzie stosowne, do komitetu odpowiedzialnego za daną dziedzinę.

W odniesieniu do specyfikacji technicznych lub innych wymogów **bądź zasad dotyczących usług, określonych w art. 1 pkt 11 akapit drugi tiret trzecie**, uwagi lub szczegółowe opinie Komisji lub Państw Członkowskich mogą dotyczyć jedynie aspektów, które mogą utrudnić handel **lub, w stosunku do zasad dotyczących usług, swobodę przepływu usług lub swobodę przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług**, a nie fiskalnych lub finansowych aspektów tego środka.

2. Komisja i Państwa Członkowskie mogą zgłaszać uwagi Państwu Członkowskiemu, które przesłało projekt przepisów technicznych; Państwo Członkowskie uwzględnia te uwagi tak dalece, jak to możliwe w kolejnych pracach nad projektem przepisów technicznych.

3. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji ostateczny tekst przepisów technicznych.

4. Informacja dostarczona na mocy niniejszego artykułu nie jest traktowana jako poufna, z wyjątkiem gdy wyraźnie tego żąda zgłaszające Państwo Członkowskie. Każde takie żądanie musi być uzasadnione.

W takim przypadku, jeżeli podjęte są środki zabezpieczające, Komitet, określony w art. 5, i władze krajowe mogą zasięgnąć porady eksperckiej u osoby fizycznej lub prawnej z sektora prywatnego.

5. W przypadku, gdy projekt przepisów technicznych stanowi część środków, które należy przekazać Komisji jako projekt w ramach innego wspólnotowego aktu prawnego, Państwa

¹⁸ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka istniejących substancji (Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1).

¹⁹ Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i znakowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str.1). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 92/32/EWG (Dz.U. L 154 z 5.6.1992, str.1).

Członkowskie mogą skierować komunikat w rozumieniu ust. 1 w ramach tego innego aktu prawnego, pod warunkiem że formalnie wskażą, iż wspomniany komunikat także jest komunikatem do celów niniejszej dyrektywy.

Brak reakcji ze strony Komisji na mocy niniejszej dyrektywy w zakresie projektów przepisów technicznych nie uchybia decyzjom, które mogą zostać podjęte w ramach innych wspólnotowych aktów prawnych.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o trzy miesiące, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu określonego w art. 8 ust.1.

2. Państwa Członkowskie odkładają w czasie:

- o cztery miesiące przyjęcie projektu przepisów technicznych w postaci dobrowolnego porozumienia w rozumieniu art. 1 **pkt 11 akapit drugi tiret drugie**,
- z zastrzeżeniem ust. 3, 4 i 5, o sześć miesięcy przyjęcie wszelkich innych projektów przepisów technicznych **(za wyjątkiem projektów zasad dotyczących usług)**,

od dnia otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 8 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne Państwo Członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie usług lub swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług w obrębie rynku wewnętrznego.

W odniesieniu do projektu zasad dotyczących usług, szczegółowe opinie Komisji lub Państw Członkowskich nie mogą naruszać środków polityki kulturalnej, w szczególności w dziedzinie audiowizualnej, które zgodnie z prawem wspólnotowym mogą przyjmować Państwa Członkowskie, uwzględniając ich zróżnicowanie językowe, specyfikę krajów i regionów, jak również dziedzictwo kulturowe.

Dane Państwo Członkowskie przekazuje Komisji sprawozdanie dotyczące działania jakie

proponuje podjąć w wyniku otrzymania tego rodzaju opinii szczegółowych. Komisja wydaje komentarz w sprawie tej reakcji.

W odniesieniu do zasad dotyczących usług, dane Państwo Członkowskie podaje, w stosownym przypadku, powody dla których szczegółowe opinie nie mogą zostać uwzględnione.

3. **Z wyłączeniem projektów zasad dotyczących usług**, Państwa Członkowskie odkładają w czasie przyjęcie projektu przepisów technicznych o dwanaście miesięcy od daty otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art.8 ust.1, jeżeli, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, Komisja ogłosi zamiar zgłoszenia wniosku lub przyjęcia dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji w tej sprawie zgodnie z art.189 Traktatu.

4. Państwa Członkowskie odkładają w czasie przyjęcie projektu przepisów technicznych o 12 miesięcy, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, określonego w art.8 ust.1, jeżeli w ciągu trzech miesięcy po tej dacie Komisja ogłosi, że przedłożony projekt przepisu technicznego dotyczy kwestii objętej projektem dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji przedstawionej Radzie zgodnie z art. 189 Traktatu.

5. Jeżeli w okresie obowiązywania zasady *standstill*, określonej w ust.3 i 4, Rada przyjmie wspólne stanowisko, to okres ten, z zastrzeżeniem ust. 6, zostanie przedłużony do 18 miesięcy.

6. Obowiązki, określone w ust. 3, 4 i 5, wygasają:

- gdy Komisja powiadomi Państwa Członkowskie, że nie zamierza już przygotowywać projektu lub przyjmować wspólnotowego aktu prawnego,
- gdy Komisja poinformuje Państwa Członkowskie o wycofaniu swojego projektu,
- gdy Komisja lub Rada przyjmą wiążący wspólnotowy akt prawny.

7. Ustępy 1-5 nie stosują się w przypadkach, gdy:

- z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa publicznego,

ochrony zwierząt lub roślin **oraz, w stosunku do zasad dotyczących usług, również dla porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich**, Państwo Członkowskie jest zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie bez możliwości jakichkolwiek konsultacji **lub**

- z **nagłych powodów, spowodowanych przez poważne okoliczności odnoszące się do ochrony bezpieczeństwa i integralności systemu finansowego, w szczególności ochrony depozytariuszy, inwestorów i osób ubezpieczonych**, Państwo Członkowskie jest zobowiązane natychmiast **przyjąć i wprowadzić w życie przepisy w sprawie usług finansowych.**

W powiadomieniu określonym w art. 8, Państwa Członkowskie przedstawiają powody pilności podjętych środków. Komisja najszybciej jak to możliwe przedstawia opinie w sprawie powiadomienia. Podejmuje ona stosowne działanie w przypadkach, gdy procedura ta jest niewłaściwie stosowana. Parlament Europejski jest na bieżąco informowany przez Komisję.

Artykuł 10

1. Artykuły 8 i 9 nie stosują się do tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym Państwa Członkowskie:

- są zgodne z wiążącymi aktami wspólnotowymi, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych **lub zasad dotyczących usług,**
- wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych **lub zasad dotyczących usług we Wspólnocie,**

- stosują klauzule bezpieczeństwa, wprowadzone przez obowiązujące wspólnotowe akty prawne,
- stosują przepisy art. 8 ust. 1 dyrektywy 92/59/EWG⁽¹⁰⁾,
- ograniczają się do wykonania orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,
- ograniczają się do wprowadzenia zmiany przepisów technicznych w rozumieniu art.1 **pkt.11**, zgodnie z wnioskiem Komisji zmierzającym do usunięcia przeszkód w handlu **lub, w przypadku zasad dotyczących usług, w swobodnym przepływie usług lub w swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług.**

2. Artykuł 9 nie stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich zakazujących produkcji, o ile nie utrudniają swobodnego przepływu towarów.

3. Artykuł 9 ust. 3-6 nie stosuje się do porozumień dobrowolnych, określonych w **drugim tiret art.1 pkt.11 akapit drugi.**

4 Artykuł 9 nie stosuje się do specyfikacji technicznych lub innych wymogów **bądź zasad dotyczących usług, określonych w trzecim tiret art. 1 pkt 11 akapit drugi.**

Artykuł 11

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu co dwa lata sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy. Wykazy z pracami normalizacyjnymi powierzonymi na mocy niniejszej dyrektywy europejskim organizacjom normalizacyjnym, jak również statystyka w zakresie otrzymanych powiadomień, będą opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Nie później niż dwa lata od dnia 5 sierpnia 1999 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę stosowania dyrektywy 98/34/WE, w szczególności w świetle rozwoju technologicznego i rynkowego usług określonych w art.1 pkt.2. Nie później trzy lata od określonej powyżej daty, jeśli jest to konieczne, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski dotyczące przeglądu tej dyrektywy.

W tym celu Komisja uwzględni ewentualne uwagi przekazane jej przez Państwa Członkowskie⁽²⁰⁾.

Artykuł 12

Przepis techniczny przyjmowany przez Państwo Członkowskie musi zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie będzie towarzyszyło jego urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określają Państwa Członkowskie.

Artykuł 13

1. Dyrektywy i decyzje wymienione w załączniku III część A tracą moc, bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów transpozycji określonych w załączniku III część B.

2. Odniesienia do wspomnianych dyrektyw będą interpretowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy, powinny być one odczytywane zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku IV.

3. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 5 sierpnia 1999 r. i niezwłocznie informują o tym Komisję.

Wspomniane środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie przekazują Komisji podstawowe przepisy prawa krajowego, przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą⁽²¹⁾.

²⁰ Te dwa akapity zostały przeniesione i zaadoptowane z art.3 dyrektywy 98/48/WE.

²¹ Ustępy 3 i 4 zostały przeniesione i zaadoptowane z art.2 dyrektywy 98/48/WE.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie 20. dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. (opublikowano 21.07.1998).

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. (opublikowano 05.08.1998)⁽²²⁾.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 22 czerwca 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	W imieniu Rady
J.M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
Przewodniczący	Przewodniczący

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	W imieniu Rady
J. M. GIL-ROBLES	W. MOLTERER
Przewodniczący	Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

EUROPEJSKIE ORGANY NORMALIZACYJNE

CEN
Europejski Komitet Normalizacyjny
CENELEC
Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki
ETSI
Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych

²² Akapit ten został przeniesiony i zaadoptowany z art.4 dyrektywy 98/48/WE.

ZAŁĄCZNIK II

KRAJOWE ORGANY NORMALIZACYJNE

1. BELGIA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANIA
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. NIEMCY
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GRECJA
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. HISZPANIA
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANCJA
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité - Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IRLANDIA
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. WŁOCHY
UNI⁽²³⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI⁽²⁴⁾
Comitato elettrotecnico italiano
9. LUKSEMBURG
ITM
Inspection du travail et des mines
SEE

²³ UNI i CEI, we współpracy z Istituto superiore delle Poste e telecomunicazioni oraz ministero dell'Industria powierzyły wykonanie pracy normalizacyjnej w ramach ETSI do CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

²⁴ Idem 23.

- Service de l'énergie de l'État
10. NIDERLANDY
NNI
Nederlands Normalisatie-instituut
NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité
 11. AUSTRIA
ON
Österreichisches Normungsinstitut
ÖVE
Österreichisches Verband für Elektrotechnik
 12. PORTUGALIA
IPQ
Instituto Português da Qualidade
 13. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
BSI
British Standards Institution
BEC
British Electrotechnical Committee
 14. FINLANDIA
SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf
THK/TFC
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen
SESKO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf
 15. SZWECJA
SIS
Standardiseringsen i Sverige
SEK
Svenska elektriska kommissionen
ITS
Informationstekniska standardiseringsen
-

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylone dyrektywy i decyzje

(określone w art. 13)

Dyrektywa 83/189/EWG, zmieniona przez:
Dyrektywa Rady 88/182/EWG
Decyzja Komisji 90/230/EWG
Decyzja Komisji 92/400/EWG
Dyrektywa 94/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Decyzja Komisji 96/139/WE

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego
(określonych w art. 13)

dyrektywa	ostateczny termin transpozycji
83/189/EWG (Dz.U. L 109 z 26.04.1983, str. 8)	31.03.1984
88/182/EWG (Dz.U. L 81 z 26.03.1988, str. 75)	1.01.1989
94/10/WE (Dz.U. L 100 z 19.04.1994, str. 30)	1.07.1995
98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.08.1998, str.18)	5 sierpnia 1999

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

dyrektywa 83/189/EWG	niniejsza dyrektywa art. 1 art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 12
-	art. 13
-	art. 14
-	art. 15
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
-	załącznik III
-	załącznik IV

"ZAŁĄCZNIK V**Przybliżony wykaz usług nieobjętych przepisami art. 1 pkt 2 akapit drugi****1. Usługi, które nie są świadczone "na odległość"**

Usługi świadczone w fizycznej obecności dostawcy i odbiorcy, nawet jeżeli korzystają oni z urządzeń elektronicznych:

- a) badanie lekarskie lub wykonywanie zabiegów w gabinecie lekarskim z zastosowaniem sprzętu elektronicznego, przy fizycznej obecności pacjenta;
- b) wgląd do elektronicznego katalogu w sklepie przy fizycznej obecności klienta;
- c) rezerwacja biletu lotniczego w biurze podróży przy fizycznej obecności klienta za pomocą sieci komputerowej;
- d) udostępnienie gier elektronicznych w salonie przy fizycznej obecności użytkownika.

2. Usługi które nie są świadczone "za pomocą środków elektronicznych"

- Usługi o charakterze materialnym, nawet jeżeli świadczone są z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych:

- a) dystrybucja banknotów i biletów przez automaty (banknoty, bilety kolejowe);
- b) dostęp do płatnych dróg, parkingów, itp., nawet jeżeli przy wjeździe lub wyjeździe funkcje kontroli wjazdu lub uiszczenia należności sprawują urządzenia elektroniczne.

- Usługi "off-line": dystrybucja CD-ROM-ów lub oprogramowania na dyskietkach.

- Usługi, które nie są świadczone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania i przechowywania danych:

- a) usługi telefonii głosowej;
- b) usługi telefaksowe/teleksowe;
- c) usługi świadczone przez telefonię głosową lub telefaksem,
- d) telefoniczne/telefaksowe porady lekarskie,
- e) telefoniczne/telefaksowe porady prawne,
- f) telefoniczny/telefaksowy marketing bezpośredni.

3. Usługi, które nie są świadczone "na indywidualne żądanie odbiorcy usług"

Usługi świadczone w formie przesyłania danych bez indywidualnego zamówienia i przeznaczone do równoczesnego odbioru przez nieograniczoną liczbę odbiorców (transmisja z punktu do wielu punktów):

- a) usługi transmisji telewizyjnej (włącznie z usługami systemu nadawania audycji na żądanie), określonych w art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG;
- b) usługi przesyłania sygnału radiowego;
- c) teletekst (telewizyjny).

ZAŁĄCZNIK VI**Przybliżony wykaz usług finansowych określonych w art. 1 pkt 5 akapit trzeci**

- Usługi inwestycyjne
- Usługi ubezpieczenia i reasekuracji
- Usługi bankowe
- Operacje dotyczące funduszy emerytalnych
- Usługi związane z obrotem transakcjami terminowymi i opcjami

Do usług tych zalicza się w szczególności:

- a) usługi inwestycyjne, określone w Załączniku do dyrektywy 93/22/EWG ⁽²⁵⁾, usługi w zakresie zbiorowych funduszy inwestycyjnych;
- b) usługi wchodzące w zakres działalności wykorzystującej wzajemne uznawanie określone w Załączniku do dyrektywy 89/646/EWG ⁽²⁶⁾
- c) operacje wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, określonej:
 - w art. 1 dyrektywy 73/239/EWG ⁽²⁷⁾,
 - w Załączniku do dyrektywy 79/267/EWG ⁽²⁸⁾,
 - w dyrektywie 64/225/EWG ⁽²⁹⁾,
 - w dyrektywach 92/49/EWG ⁽³⁰⁾ i 92/96/EWG ⁽³¹⁾.

²⁵ Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str.27.

²⁶ Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. . Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/30/EWG (Dz.U. L 110 z 28.4.1992, str.52.).

²⁷ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str.3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/49/EWG (Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str.1).

²⁸ Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/619/EWG (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 50).

²⁹ Dz.U. L 56 z 4.4.1964, str. 878/64. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1973 r.

³⁰ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1.

³¹ Dz.U. L 360 z 9.12.1992, str. 1.